

[Poul Hansen (Kalundborg).]

værnet og Befolkningen i øvrigt. Set fra et almindeligt traditionelt militært Synspunkt kan man maaske sige, at Oprettelsen af denne Stilling er noget usædvanligt, men vi lægger fra vor Side meget stor Vægt paa, at denne Stilling oprettes, og at den oprettes med den Myndighed, der er foreslaaet. Dels vil der utvivlsom være et sagligt Behov for denne Post, for den Personlighed, som kommer til at beklæde den, ikke mindst til at føre en Række Forhandlinger, til hvilke han som civil Personlighed sikkert vil møde med bedre Forudsætninger end Fagofficeren, der er uddannet med andre Formaal for Øje, dels tror jeg, at den rette Mand paa denne Post vil have Mulighed for at give Hjemmeværnet den rigtige folkelige Placering og gøre det klart, at der her er Tale om noget andet end blot Hæren paa en anden Maade.

Man kan naturligvis rejse det Spørgsmaal, om den Kommitterede alene vil være i Stand til at dække det store Omraade, der ligger under hans Post, om der ikke paa en eller anden Maade skulde knyttes Organer af civil Karakter til Hjemmeværnet, Organer, som man kunde støtte sig til under Arbejdet, og som ogsaa tjente det Formaal at være Bindeled til Befolkningen. I Sverige og Norge har man, saa vidt jeg har forstaaet, saadanne særlige Organer. Jeg er ikke sikker paa, at vi skal gaa akkurat samme Vej her i Landet, jeg er ikke sikker paa, at det, man har fundet i Norge og Sverige, er de Vises Sten — det er jo ogsaa muligt, at man skal lade Udviklingen selv vise, om saadanne Støtteorganer er nødvendige —, men jeg vil dog gerne have nævnt Tanken her, ogsaa for derved fra vor Side at understrege de Tanker, vi gør os om Hjemmeværnets Stilling.

Endelig vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med den højtærede Forsvarsministers Bestræbelser for at gøre Hjemmeværnstjenesten saa lidt byrdefuld som muligt. Naturligvis skal Mandskabet uddannes og øves paa forvarlig Maade, men det tjener intet Formaal at bruge mere Tid hertil end nødvendigt; det vilde kun blive et Irritationsmoment, især da det drejer sig om Mennesker, der skal passe deres civile Arbejde, og som skal ofre af deres Fritid til Hjemmeværnstjenesten. Under den 1-aa-rige Grunduddannelse regnes der med 4 maanedlige Aftener à 2 Timer og eventuelt Søndagsøvelser, i de to følgende Aar det halve heraf, og derefter endnu mindre. Jeg tror, at de allerfleste vil kunne deltage heri, uden at de vil føle noget alt for generende

Afbræk i deres sædvanlige Fritidsanvendelse. Jeg tror ogsaa, at de Befalingsmandskurser, der er Tale om, vil kunne gennemføres uden at volde alvorlig Gene, saa meget mindre som der vil blive Tale om Godtgørelse for Tab af Arbejdsfortjeneste m. v.

Med Gennemførelsen af det her foreliggende Lovforslag ophører de nuværende Hjemmeværnsforeningers Mission. Det kan ikke nægtes, at disse Hjemmeværnsforeninger har været stærkt omstridt i Befolkningen, og der har hele Tiden været almindelig Enighed om, at de maatte afløses af en fastere, en statslig Ordning. Jeg synes ikke, at der er nogen Anledning til her at komme ind paa, hvorvidt der har været noget berettiget i den Kritik, der har været rejst mod Foreningerne, men jeg synes, vi maa anerkende, at de har udfyldt et Tomrum, indtil vi nu kommer saa vidt, at vi kan faa den lovfæstede Ordning. De mange Tusinder, som ud fra et virkeligt Fædrelandssind og ud fra en ægte Frihedstrang har deltaget i Arbejdet, fortjener ogsaa Tak og Anerkendelse herfor.

Det er klart, at et Forslag med saa vidt Sigte som det, der nu foreligger for os, rummer en hel Række Enkeltheder og Problemer, som maa drøftes grundigt under en kommende Udvalgsbehandling. Der er mange Bestemmelser, hvis Baggrund vi her vil ønske nærmere belyst, og det er muligt, at det vil vise sig, at forskellige Ændringer er ønskelige, men jeg synes, at man faar det Hovedindtryk af Forslaget, at den højtærede Forsvarsminister og hans Raadgivere har fundet en heldig Form for det, og jeg skal med disse Ord anbefale det til en velvillig Behandling her i det høje Ting.

Harald Petersen: Det er med stor Tilfredshed, at mit Parti ser Regeringen fremsætte dette Lovforslag om en Lovfæstelse af et Hjemmeværn nu. Det staar vel de allerfleste klart, at et Hjemmeværn, som ogsaa den foregaaende Taler udtalte, maa indgaa som et naturligt og organisk Led i en positiv Forsvarsordning. De Erfaringer, der er gjort mange Steder under Krigen, har sikkert hos alle, der tænker realistisk over disse Forhold, nedfældet den Overbevisning, at et virkeligt effektivt Beredskab maa baseres saavel paa de regulære Forsvarsstyrker som paa et Supplement gennem et mere lokalt præget Hjemmeværn, der paa en Række Felter vil kunne aflaste Hæren, Søværnet og Luftvaabenet og derved naturligvis øge vort Lands samlede Forsvarsmuligheder og forsvarsmæssige Effektivitet.